Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 21. prosince 1988

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě

(89/108/EHS)

(Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 34)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Směrnice Rady 2006/107/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	411	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	212	29.8.1994
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	17	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 21. prosince 1988

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě

(89/108/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k tomu, že výroba hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě (dále jen „hluboce zmrazené potraviny“) a obchod s nimi nabývají ve Společenství stále většího významu;

vzhledem k tomu, že stávající rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy týkajícími se hluboce zmrazených potravin omezují jejich volný pohyb; že mohou vytvářet nerovné podmínky hospodářské soutěže, a tím přímo ovlivnit vytváření a fungování společného trhu;

vzhledem k tomu, že je tedy nezbytné tyto právní předpisy sblížit;

vzhledem k tomu, že pro dosažení tohoto cíle musí mít pravidla Společenství co nejširší oblast působnosti, vztahovat se na veškeré hluboce zmrazené potraviny určené k lidské spotřebě a zahrnovat nejen výrobky určené konečnému spotřebiteli a do restaurací, nemocnic, závodních jídelen a jiných podobných zařízení společného stravování bez dalšího zpracování, ale rovněž výrobky určené k dalšímu zpracování nebo přípravě;

vzhledem k tomu, že se však tato pravidla nemusí vztahovat na výrobky, které nejsou nabízeny k prodeji jako hluboce zmrazené potraviny;

vzhledem k tomu, že je v každém případě vhodné stanovit obecné zásady, kterým musí všechny hluboce zmrazené potraviny vyhovovat;

vzhledem k tomu, že v dalším stadiu mohou být v případě potřeby k obecným zásadám přijaty ještě zvláštní předpisy pro určité skupiny hluboce zmrazených potravin postupem vztahujícím se na každou z těchto skupin;

vzhledem k tomu, že účelem hlubokého zmrazení je uchovat původní vlastnosti potravin procesem rychlého zmrazení a že je nezbytné dosáhnout teploty –18 °C nebo nižší ve všech místech výrobku;

vzhledem k tomu, že při teplotě –18 °C je potlačena veškerá mikrobiální aktivita, která může zhoršovat jakost potraviny a že je proto nezbytné udržovat přinejmenším tuto teplotu, podléhající určitým technicky nevyhnutelným odchylkám, během skladování a distribuce zmrazených potravin před jejich prodejem konečnému spotřebiteli;

vzhledem k tomu, že z technických důvodů jsou určitá zvýšení teploty nevyhnutelná, a mohou být proto tolerována za podmínky, že nezhoršují jakost výrobků, což může být zajištěno dodržováním správné konzer-

([1]) Úř. věst. C 175, 15.7.1985, s. 296 a Úř. věst. C 12, 16.1.1989.
([2]) Úř. věst. C 104, 25.4.1985, s. 17.

▼B

vační a distribuční praxe, přičemž se zejména bere v úvahu náležitá úroveň obrátky skladu;

vzhledem k tomu, že výkon některých technických zařízení, která se v současné době používají při místní distribuci hluboce zmrazených potravin, není schopen v každém případě zajistit naprosté dodržení mezních hodnot teploty uvedených v této směrnici, a je proto nezbytné zajistit přechodný systém umožňující využívat stávající vybavení po dobu jeho běžné životnosti;

vzhledem k tomu, že v této směrnici je třeba pouze stanovit cíle, kterých má být dosaženo, pokud se týká jak zařízení používaného při procesu hlubokého zmrazování, tak teplot, které mají být dodržovány ve skladovacích, manipulačních, přepravních a distribučních zařízeních a přístrojích;

vzhledem k tomu, že je úkolem členských států zajistit pomocí úředních kontrol, že používané vybavení je schopno těmto cílům vyhovět;

vzhledem k tomu, že takové kontroly činí zbytečným jakýkoli systém úředního osvědčování pro obchodní účely;

vzhledem k tomu, že je žádoucí zajistit možnost používání kryogenních kapalin, což s sebou nese jejich přímý styk s hluboce zmrazenými potravinami; že tyto kapaliny proto musí být dostatečně inertní, aby nepředávaly potravinám žádné složky v množstvích, která by mohla ohrozit lidské zdraví nebo nebyly příčinou vzniku nepřijatelné změny ve složení potravin nebo nezhoršily jejich organoleptické vlastnosti;

vzhledem k tomu, že pro dosažení tohoto cíle je nezbytné přijmout seznam těchto látek a stanovit kritéria pro jejich čistotu a podmínky pro jejich používání;

vzhledem k tomu, že na hluboce zmrazené potraviny určené pro konečného spotřebitele a pro restaurace, nemocnice, závodní jídelny a jiná podobná zařízení společného stravování, pokud se týká jejich označování, se vztahují pravidla uvedená ve směrnici Rady 79/112/EHS ze dne 18. prosince 1978 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin určených k prodeji konečnému spotřebiteli, jejich obchodní úpravy a související reklamy ([1]), naposledy pozměněné směrnicí 86/197/EHS ([2]); že v této směrnici je proto třeba pouze stanovit ustanovení specifická pro hluboce zmrazené potraviny;

vzhledem k tomu, že pro usnadnění obchodu by měla být rovněž přijata pravidla pro označování hluboce zmrazených potravin, které nejsou určeny k dodání ve hluboce zmrazeném stavu konečnému spotřebiteli nebo restauracím, nemocnicím, závodním jídelnám a jiným podobným zařízením společného stravování;

vzhledem k tomu, že pro zjednodušení a urychlení postupu by mělo být přijímání prováděcích opatření technické povahy svěřeno Komisi;

vzhledem k tomu, že pro všechny případy, kdy Rada zmocní Komisi k provedení pravidel týkajících se potravin, by měl být stanoven postup zajišťující úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci Stálého výboru pro potraviny, zřízeného rozhodnutím Rady 69/414/EHS ([3]),

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na hluboce zmrazené potraviny určené k lidské spotřebě (dále jen „hluboce zmrazené potraviny“).

([1]) Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 144, 29.5.1986, s. 38.
([3]) Úř. věst. L 291, 19.11.1969, s. 9.

▼B

2. Pro účely této směrnice se „hluboce zmrazenými potravinami“ rozumějí potraviny, které

— byly podrobeny vhodnému procesu zmrazení, tzv. „rychlému zmrazení“, při němž je v závislosti na typu výrobku co nejrychleji překročena zóna maximální krystalizace a výsledná teplota výrobku (po tepelné stabilizaci) je ve všech jeho místech trvale udržována na úrovni –18 °C nebo nižší, a

— jsou uváděny na trh s uvedením, že tuto vlastnost splňují.

Pro účely této směrnice se zmrzliny a mražené krémy nepovažují za hluboce zmrazené potraviny.

3. Touto směrnicí nejsou dotčeny předpisy Společenství vztahující se na:

a) společnou organizaci trhů v odvětví zemědělství a rybolovu;

b) veterinární hygienu.

Článek 2

Pouze výrobky vymezené v čl. 1 odst. 2 mohou nést označení uvedená v článcích 8 a 9.

Článek 3

1. Suroviny používané pro výrobu hluboce zmrazených potravin musí mít zdravou, nefalšovanou a obchodovatelnou jakost a požadovaný stupeň čerstvosti.

2. Příprava a hluboké zmrazování výrobků se musí provádět neprodleně za použití vhodného technického zařízení, aby se chemické, biochemické a mikrobiologické změny omezily na minimum.

Článek 4

Kryogenní média povolená pro přímý kontakt se zmrazovanými potravinami, s vyloučením všech ostatních médií, jsou tato:

— vzduch,

— dusík,

— oxid uhličitý.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy až do 31. prosince 1992 ponechat vnitrostátní právní předpisy, kterými se jako kryogenní médium povoluje použití dichlordifluormethanu (R 12).

Kritéria čistoty, která musí tato kryogenní média splňovat, budou podle potřeby stanovena postupem podle článku 12.

Článek 5

1. Teplota hluboce zmrazených potravin musí být ve všech místech výrobku stálá a udržovaná na –18 °C nebo níže, popřípadě s krátkými výkyvy ve směru vyšších teplot ne o více než o 3 °C během přepravy.

2. Tolerance teploty výrobku vyhovující správné skladovací a distribuční praxe se však povolují v průběhu místní distribuce a při nabízení k prodeji v mrazicích boxech za těchto podmínek:

a) tyto tolerance nesmějí překročit 3 °C;

▼B

b) mohou však při nabízení k prodeji v mrazicích boxech dosáhnout 6 °C, pokud tak rozhodnou členské státy a určí do jaké míry. V tom případě členské státy zvolí teplotu vzhledem k obrátce skladu a výrobků při maloobchodním prodeji, a uvědomí Komisi o přijatých opatřeních a o důvodech, které k nim vedly.

Komise přezkoumá toleranci podle předchozího pododstavce z hlediska technického vývoje a v případě potřeby předloží Radě před 1. lednem 1993 návrhy.

3. Po dobu osmi let od oznámení této směrnice mohou členské státy povolit pro místní distribuci tolerance do 6 °C.

Článek 6

1. Členské státy:

a) zajistí, aby zařízení používaná pro hluboké zmrazování, skladování, dopravu, místní distribuci a prodejní mrazicí boxy byla schopna zaručit soulad s požadavky této směrnice;

b) provádějí namátkové úřední kontroly teploty hluboce zmrazených potravin.

2. Členské státy nesmějí vyžadovat, aby byl soulad s odstavcem 1 před uvedením hluboce zmrazených potravin nebo v jeho průběhu potvrzen úředním osvědčením.

Článek 7

Zmrazené potraviny určené konečnému spotřebiteli musí výrobce nebo balírna balit do vhodného obalu, který je chrání před mikrobiální nebo jinou vnější kontaminací a proti vysychání.

Článek 8

1. Směrnice 79/112/EHS se vztahuje na výrobky uvedené v této směrnicei určené konečnému spotřebiteli a restauracím, nemocnicím, závodním jídelnám a jiným podobným zařízením společného stravování bez dalšího zpracování za těchto podmínek:

a) k názvu, pod kterým je výrobek prodáván, se doplní jeden nebo více z těchto údajů:

v dánštině: „dybfrossen“,

v němčině: „tiefgefroren“ nebo „Tiefkühlkost“ nebo „tiefgekühlt“ nebo „gefrostet“,

ve španělštině: „ultracongelado“ nebo „congelado rapidamente“,

v řečtině: „βαθείας κατάψυξης“ nebo „ταχείας κατάψυξης“ nebo „υπερ-κατεψυγμένα“,

v angličtině: „quick-frozen“,

ve francouzštině: „surgelé“,

v italštině: „surgelato“,

v nizozemštině: „diepvries“,

v portugalštině: „ultracongelado“,

▼A1

ve finštině: „pakastettu“,

ve švédštině: „djupfryst“,

▼B

v češtině: „hluboce zmrazené nebo hluboce zmrazená nebo hluboce zmrazený“,

v estonštině: „sügavkülmutatud nebo külmutatud“,

v lotyštině: „ātri sasaldēts“,

v litevštině: „greitai užšaldyt“,

v maďarštině: „gyorsfagyasztott“,

v maltštině: „iffriżat“,

v polštině: „produkt głęboko mrożony“,

ve slovinštině: „hitro zamrznjen“,

ve slovenštině: „hlbokozmrazené“,

▼M2

v bulharštině „бързо замразена“,

v rumunštině „congelare rapidă“;

▼B

b) kromě data minimální trvanlivosti musí být uvedena doba, po kterou smějí být hluboce zmrazené potraviny skladovány kupujícím, a teplota skladování nebo typ požadovaného skladovacího zařízení;

c) označení všech hluboce zmrazených potravin musí obsahovat údaj, ze kterého lze určit šarži;

d) etiketa všech hluboce zmrazených potravin musí poskytovat jasné sdělení typu „po rozmrazení znovu nezmrazujte“.

Článek 9

1. Označování výrobků vymezených v čl. 1 odst. 2, které nejsou určeny k prodeji konečnému spotřebiteli ani restauracím, nemocnicím, závodním jídelnám a jiným podobným zařízením společného stravování, obsahuje pouze tyto povinné údaje:

a) název, pod kterým je výrobek prodáván, doplněný podle čl. 8 odst. 1 písm. a) této směrnice;

b) čisté množství vyjádřené v jednotkách hmotnosti;

c) odkaz umožňující určení šarže;

d) jméno nebo obchodní firmu a adresu výrobce nebo balírny nebo prodejce usazeného ve Společenství.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 musí být uvedeny na obalu, nádobě, přebalu nebo na etiketě k nim připojené.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny jakékoli metrologické předpisy Společenství, které jsou podrobnější nebo obsažnější.

Článek 10

Členské státy nesmějí zakázat nebo omezit uvádění na trh jakýchkoli výrobků vymezených v čl. 1 odst. 2, které jsou v souladu s touto směrnicí a prováděcími opatřeními k ní, z důvodů souvisejících s jejich výrobními specifikacemi, obchodní úpravou nebo označováním.

Článek 11

Postupy pro odběr vzorků hluboce zmrazených potravin a pro sledování jejich teploty a teplot v přepravních prostředcích a úložných

▼B

a skladovacích prostorech budou stanoveny postupem podle článku 12 do 24 měsíců od oznámení této směrnice.

▼M1

Článek 12

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002 ([1]) (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ([2]) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 13

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Přijatá opatření musí:

— povolovat uvádění výrobků vyhovujících této směrnici na trh nejpozději 18 měsíců od oznámení ([3]) této směrnice,

— zakazovat uvádění výrobků nevyhovujících této směrnici na trh nejpozději 24 měsíce od oznámení této směrnice.

2. Pokud se týká prodejních mrazicích boxů, mohou členské státy po dobu osmi let od oznámení této směrnice ponechat právní předpisy platné ke dni vstupu této směrnice v platnost.

V tom případě o tom uvědomí členské státy Komisi a uvedou důvody pro své rozhodnutí.

Článek 14

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).
([3]) Tato směrnice byla oznámena členským státům dne 10. ledna 1989.